

რად გაკეთებინა ზემოხსენებული წყარო. პირში დადგენილია აგრეთვე წყარო. მზადად გაიღობი ხსნარი, რომელიც წყლით სამხედა და რომლიდანაც თანესულად ხაზმენ წყაროს შინაური თითქმის 400 კოლონი მცხოვრებელი ბოქალური ბაზი ი. ყ—შვილი რომ ითავებდეს და მოიწადინებდეს, ადვილად გაკეთდება აქ ერთი სასოფლო სკოლა, რომლის გამართვის ხარჯიც, დარწმუნებული ვარ, ჩვენს სოფელს არ გაუჭირდება და ამით წამახანად და გაუტოლებდნენ ყნადმურელებს.

* სოფ. ქვედამარი (შემხანის მახრ): ბევრ გვირავსაგანა და კაცის კვლა გავიგინა, მაგრამ ამ მხრივ დალოცულ შემხანის მახრას შიგნი რომელიც და სწორი არა ჰყავდეს. აქ არც დღე, არც ღარი, არც მიწაზე საკური, რომ ყოვლად უღანაშულო ადამიანი სიცოცხლეს გამოცდილობს; აქ აღმართის სიცოცხლე აქაურ ავანტიურს ქიფხუა დაშორებული, ბუნებრივი ხარ, თუ აქაურ მკვიდრ თათრებთან ახარფერი საქმე გაქვს, თორემ შენი მტერია შენი ყოველი წარბაზი უნდა შეგჭრის და აწონ დაწონილი უნდა გქონდეს მისი ყოფი, თორემ მტერი რაიმე და მშენობლივით, სიცოცხლემ, მშვიდობით, ცოლი და შვილი... შემხანის მახრამი ძლიერ ხშირად ისეთი ყოვლად საზარელი მკვლელობა, როგორც, მგალითებარ, აქ ერთის კვირის წინად სოფელ ქუდამარიში მოხდა. რკინის გზის ლიანდაგის ბრჯავს ერთ მოვაჭრე თათრისათვის ღერ მანეთი შეიკა ღვინის საყიდლად. ერთის კვირის რაოდენ უნდა იყო, გვიანდელი ღვინო მოსთათინა და შევიდნენ ღვინო მოსთათინა. ექვანის ღვინო არ ეყიდა და ფილიპოვი ესე თათრის მანეთს წყადა. თათარი. მა პასუხის მაგიერ დუქნის ოთხანდელ თათრე გამოიტანა და უღანაშულო კაცი იქვე ღორივით გააკორა მკვლელი პირველს დღეს თუქუე შეიპარა, მაგრამ მერე დღეს-კი შეიპარა და საპატრონი მივაპყრენ.

* გარსანა: ამ თთვის თერთმეტს აქ ერთი უმეტესი შემთხვევა მოხდა. ვახანდღან მიდიდა გლათი

ხა ს. საგარეოა. ეს გლანა მეთურ-გუნდის შემწეველად გავიდა და გუქუაობა. ვახანის ბოქალუმა, გამოუცხადეს თუ არა ეს შემთხვევა, ჩვენები დადგინა მეთურგუნდის დადასტოვება. გლანა-კი ბოქალური თანობით მგორის დღეს, თორმეტს თებერვლს, დახარულ იქნა.

* როგორც ჩვენს მეთურებებსც მოვხსენებთ, ვორის ქალაქის თავი ბანი ვახანოვი ამხს წინადა ფოთში ამირი-ჩივის იმავე თანადღებობაზე, ასე რომ ფოთში ვორის თავი წარათე და უთაოდ დასტოვა. ცილა ვაზ. „Тилу, Тилу.“ ს წინაურ იქადან, რომ ქალაქის თავის კანდალად ვორის მახრის ნათურისაღს, თ. რ. შ. ერის თვის სახელმწიფო, თუ ვინციაბა თ, ერისთავს ნება არ მიეცე თანად ყოფიხისა, რადღან ამ ფაშაქ აქრობის დარჯის (земная стража) ინსპექტორის თანადღებობის ასრულებს, მაშინ უფრო საფრთხილთა, რომ ვორის ქალაქის თავად მისი შვილი, თ. შ. რ. ერისთავი, ამირიჩიონა.

* ამ თვის 12, პოლიციის შემეღვე წაწლი, ტფილისის მებრძოლებმა სერულაგოვმა გერმურ ბაგოვს დეპნი გავსტრება და გიტანა მამ მანეთის საწარმოლანი. დაწამავე შეიპყრეს.

* ამავე დღეს დამოწინს ქვაზე, მრ-ზოლის ახანთან, იპოვეს ახლად დახვეული ავაქი და სასტიკი ინსტრუმენტი გავსტრება.

დაბატ სოფელი

(მოწერილი ამავე)
 კოლა-კათოლიკი (ერის მარ-ბა): ავგორისა მე-4 ნომრის მოსახრ-ბული იყო, რომ სოფ. კავთაიში და ანდა პატარა სახეობა, რომელიც სხვადასხვა სოფელი სსკეების გასწავლასა. 7 ანჯარს მოსახრის გრბის მოანგარში კავთაი და მოსახრის სულ ახლად ანჯარში მოსახრისად უოფადეს ტ. მ—შვილს, რომელიც კავდეს უარ განსჯის. მაშინ მოანგარისებმა თითონ ანჯარის და დაჯეს სეპოსხე-სეკულს ნამოსახრისას ორს თუქმადეს. ეს ანჯარ ანჯარის ამოსახრე მახრის უფროსის, რომელიც განკარგუ-ლებს მოსახრის და მახრის ხელისთავს

ლაშქრი და კენეა მოჭინა უფისო-დაც მუხრემ და უსახლურო მიწდარს. ფხით უწყეს სულ განაბული ერთგუ-ლი ბოთერი, რომელიც უფის უკ-ლებს თავის ამანაგის ევლურს ღი-ლინს და დაფრეებული გაყურებს მოზრს. ამ ვინად ცნებარი თითქმის თანაურბოდეს თავის პატარას ერთგულად და ხარბად სძობს ბალანს.

— რომ, მგობარო, ჰკითხა ალერ-სით ცხოველ ბოთერებს, მოგწონს ჩვენი სოფლები?
 ძალი კუდა შენის მოჭეა.
 — ძალიან გიყვარვარ?
 წამოხტა ბოთერი, მივიდა თავის პატართან და პირისახეზედ მიახე-ხა თავისი ბანჯელიანი თავი.
 — გიყვარვარ მგურა, მგურა, უფხრა ცურ ჰკავს და ხელს გადაუსო ზურგ-ზე.
 — მგლები როგორ და გიყვარვარ? ძალიან ამ სიტყვებზე, თითქმის მგლის სუნის აიღორო, თვალები დააბრია, ამბობდა და ღრინავს მოჭეა.
 მეცნებრესა და ძალს ერთმანეთისა ემოდით. ეს ასეც უნდა ყოფილიყო

ბოქალის გამოიძინა ეს სსკე. ამავე დღეს მისწერეს მოანგარისებმა სოფ-ლის პურის მადანის უფის მუდგე-ლებს (ორი გრბის შემადგენელი), რათა წამოადგინონ ერთგული ანჯარში, თუ რაღას ჩაჭაბდნენ პურის მადანს, რა-მდენა თანადგარეულად მოაქრეული პუ-რი, გასტრ და არას გასტრეული, რა-რას ასეც მადანში და სსკე. მუხად-სიგებას ესე ამანგარსმა სთხოვეს მო-სახრისებმა სსკე კვირს გარდ, შეეწყოთ ყველა ცნობებს და წამოადგინეთ მო-სახრისებმა მისწერეს ეს გრბი. სსკე კვირად გავდა და მოანგარისებმა შე-იკანეს დანაშაულს დაჯდეს და უკო-დეს ამანგარსებმა, მაგრამ რადეს მსე-რის გამო მდღან დაუგვიანდით, მო-სახრისებმა დადგინეს წინაგვე ერთმანეთის მოსახრისებმა შეეღვი სსკე კვირად:

- 1) სასოფლო საყარებს დაჯდას სსკედათ. ივარს — პატარს მსკეთი, დაჯდა მსკეთი სახრება და ეს ფული მოაქრეული იყოს ერთის გრბის მებრ, რომელიც ჩაჭაბდეს ყველა საყარებში და გასამელოდ მიეცეს მათად შეპო-სავლისა.
- 2) მსკეებს დადით ივარს სოფ-ლის მოსახრეულად და რომელსა დუ-ქმანდეს უარ განსჯის, ავგორისას გატრება. ეს გარეშობა გამოგვადოს მამსახრისას და კათარის, რომ მიდიდა განსინიერი დონსიძობა.
- 3) სოფელში მოსახრეულ გარესს სოფლის მოსახრეულად დადით ივარ-ს, ესეც გამოგვადოს მამსახრისას.
- 4) მიეჭრის კავთაივის მოსახრ-თლებს, რათა ყოველ შემთხვევაში, რაც ვახანოვი გადასწავლის დანაშაულს, მა-შინვე ანობონ მოანგარისებმა და მა-შინვე ანობონ მოანგარისებმა და მა-შინვე ანობონ მოანგარისებმა, რომ ავგორისა გარეშობის ვახანოვის ფული ჩასახრე-ულად, ვისაც ვერ არს.
- 5) რაც სასოფლო ყველა საყარის, მაგალითად: ვახანის, გურჯების და ავგორისას გამო გადასახდა, საყარის საყარისებს ფული თუქმ დაქრებს ივარს და სსკე, ყველა ეს ფული ინ-სახრისად სოფლის სახელისად ტფი-ლისის რომელსავე პასეში და, უმთუ რაიმე მამუდ გავადოს ბანკში დაგა-რდავად სოფ. კავთაივის მახრის საყარის, ამ ფულით იქნება სახელად ბან-კისაგან სასოფლო საყარისად. ამ საქმს წამოგებს მანდაოს ორ მოანგ-

ბერი ხანი გვიდა მს გეტო, რაც ცურ-ბეკამ ვაზოზარად ბოთერი. ალგო-ბისის უბნი დაღებრება ხოლმე და ათობდა თავის ტანის სიბოთით, ეს-ლა ბოთერი დიდი ძაღლია, ზაქის ოღენა მიიქც იქნება, კბილები და სკეითი მღვრბონს ბრძოლაში. არ მოსოზრება თავის პატარას, ერთად უფივით ღამე და სიხარულისა და მწუ-ხარების დღეც ითანარად უწყვიტა. აიღო ვახანის მსკეებს, ბოთერიც აიღო მსკეებსაგან ჰკრპობს, მხიარულია მისი პატარანი—ბოთერიც კარგს გუ-ნებაზე. ცურ ბეკამ ამიღო რბი დავე ყლორის, წვეთი გასტრდა და დაეცა ცეცხლი.

ესეც კიდევ თავის მხრივ ვინაშე-ბოდა თავისი პატარის: შედგებოდა უკან ფეხებზე და წინა ფეხებს გრბებზე და წყობდა ხოლმე. ბოთ-ერის არ ეცხმებოდა რკინის ამისთანა შინაურული ხეობრად, წამოხრდა, წა-ვიდა ცურში პარი და იქით გაავად, არებას რჩოლა მიიწინა და ამის გამო ძალი ღრინავს მოჭეა.

— თო, თო! დაუცერია ცურ-

ბიშეს: მსწავლებელს ჩვენს სოფლის სოფლისა ი. ც—მეს და ი. ო—შვილს.

ბოლოს ნამოგად დახარვა იმსკედ, თუ არ დადი ვნება მოაქვს მოსახრებს, სოფლებით გადასწავლის ვახანის და-ნაშაულს. სიხარად მოსახრები დანაშაულს ექვეა დანაშაულისა ამტრებენ, თუ დანაშაულს კარგე დანაშაულისა სხვადასხვა მოსახრებს. მოანგარისებმა მოსახრებს სსკე: გურბა თავის ამსახრებს ამის შესახებ, რომ ამ ნაირის სახელისა ამოკვანა მდღან სასტრუ-ბელო მქეპათ, რადეს პურ-მარადი, მე-ტრად ქართულს გრბს, თვალს უს-მეკის და, რაც უნდა დანაშაულს იყოს ამანგარსებმა უნდა ვახანის მოსახრებს, დანაშაულს ამ გარის და-სახრელობით უფრო მეტად და თავის ათორატს სსკედას აღარ იმდი სო. ამსკედ მოანგარისებმა ვერ თი-თო თვალში მსკეებს, ერთობით მს-ლანს, მაგრამ ბევრის დანაშაულს შეეღ-თათო დასთანხმდნენ. აა ამ დროს მო-ვანეს ამანგარსებზე და ითხოვეს გა-დასტოვებულად. მოანგარისებმა დასთანხმდნენ. როგორ გაათავდა ეს საქმე, და სსკე წყობა-მართლად დასახრეობის როგორ იწამებოდა, ყველა ამანგარსებმა დასტოვდა შეგატო-ბინათ.

ნარკვევი

(ფრანკ-გაზეტისებამ)
 დედა გზ. „Новости“ ამბობს, რომ მოსკ. Внх. ა-ში ვიდეაც თანობა ც-და თორმეტის წლის ქართველი ძა-ბუცი მხარედა სრვის, ზნობრი-ვად ძალიან დეცა და დაბოლო დაი-ბო მოაწინებ ქართველითა უმწივე-კაცობამ და ამისი მიზეზი ის არი-სო, რომ მამა პაპურს ჩვეულებას თანდათან ძირი ეთხრებოდა. ამ ძა-ბუცის აზრითაა, ამბობს ვახანო:

ქართველ ახალგაზრდობის წინ ის არის, რომ მტრად მგდდნენ არიან, დიდი სხე-ბი არიან, დიდი ჭემა, მდიდრული მოტო-რე და პირსუბული სიამოვნება, მაგრამ ამასთან მკვლად თუ სხეუ მოიჭინოვდეს იმითანა უსწილი და გულახულ დაწრბო-ვდობის მოყვრული ხალხი. შეგახანს ამანგარსებმა, როცა ნაცრის მშენის მტრ ყოველივე საქმე ვახანოვითა. ამის ის მოსდეს, რომ საზოგადო სხეული ყოველ გვირ ვინი, ყოველ გვირ მხი

შემწულავი უფლება, ფული-ი ძალიან უფრო და სიძლიერის წინაშე ავიღოდა იმისი ქვეს ეს ტელ-მოტოვრე.

ერთა უმეტესმა მამამ უკვე ვარი-ლონი რომ იმისად და ვერადრონი რომ ვერ-მაგინობდა და ვერადრონი წინაშისა თვისი შვილი, ფულს გარდა, გამოუ-ხად, რომ საწარგონს გამოგონოდა, თუ არ დიდი და მც განათლებულს (?) ახრებს კიდევ ჩაავრდეს შესი ორმეტისა წილს დასაო, ამ მუქმანდ კარგად ეს-წინა და განათლებულს (?) უმწიველ-ცემს ამანგარსებმა სსკედას, თუქმ მო-სტრე მხოლოდ-ი მინც ვერ ახეუვა ამით, რადეს მამამ ამ დღედან სრულიად და-პარავი იმედი შვილის მოგინობისა, ნა-ღვლიანობა დაწყო, შვილის უარგინობა დარდა ჩავეკა გულში და ჩქარა გარდა-იყვალა კოვდ.

რამდენად ბართალიბი ეს სიტყვ-ბი მოხუნდა, ეს უკვე მამ ჩვენმა მეთურებმა იმდენად კარგად იცის, რამ მისი განმარტება და ახსნა-კვლავ საჭირო აღარ არის. არ ვინცნობთ არც ამ მოხუნდა და არც მისი „Москов. Внх.“-ში დაბეჭდე-ლი წერილი წავკითხავს ვრცლად ნილო „Новости“ ამბობს, რომ ვითომ იგი ხანათა შირის განათ-ლებასაც სთავიფდეს ახალგაზრდო-ბის სიკუბრძონის მიზეზად. არ ვი-ცნობ, პატივცემულ მოხუნდა განთ-ლების საზოგადო და საწარად რა ადელი უჭირავს ხელში, მაგრამ ეს-ე ავარა, რომ მის მიერ ჩამო-თავილი განათლებლობის სიდე-ჭირი, განათლებისა-კი, დახანდე-ობის, განების უკუნიეთის ჯურ-დადული ჩავრდნის შედეგია. ცხა-დია ისიც, ვისაც უწოდებს ბატო-რი შენიშვნისა განათლებულდეს. ესენი ის დახანდელებელი „непо-рочная“-ები არიან, რომელიც უკ-ცობის ავადმემა აქვთ დახანდე-ობის და ამ ავადმემაში რიკინის სწავლასისათვის ოქროს მენადედი-ბა-კი არიან დაჯალდებულნი.

რუსეთი

ბალა შოგვი მას წინად ერის ხამ-სახურს გარე მჭრის მოხერეს, 70 წლის მოხუცს კაცს, სტროკოვს თავი ჩამოუჩრია. თუქუა აღე მისწერეს ექიმებმა, ისე აღე, რომ გვიამ სტროკოვისა სტრალიად გაცობული

ბოთერას, მევე განზე ვახანო-ბოლო, შემეღეს ისეც უმხად და თე-ვე ხელს უსედა, თითქმის ბაღოში იხილია.

ერთხელ, ამისთანა ტანჯვის და კირთი ყოფნის დროს, მეცხარე მიწ-ე მიწაზე და მოლად სმქნად გადაიქ-ცა. ბოთერამაც დააქცედა თავის ბანჯელიანი ყურები. ძალი მოსმა ზანჯელიანის ხმა, ადგა მტერისა კო-რიანტული და თანდათან დაუხლო-ვდა ძაღლივით ყუფთ გარდაცმდნენ, ცხვირი წამოიხრდა.

— თო! შეგუბა მეცხარემ ძა-ლებს. ძაღლები ისევე გაიფანტნენ და თე-თევის ალგას დეყარნენ.

(დასასრული იქნება)

სანდინიანის მშვილკობის შესახებ.

(დასასრული *)
 ჩვერ აღენი შენო, რა ხსიათისა და თვისებისა ამ ვინად სკანდინავიის მწე-ლობა, მაგრამ შეეცინა და დანის

* ასე ეხებინა მხიარობითი მესტრეობის დაჯივრება ციანს.

№ 1, ივრია № 34.

